

102 Medlemmer, af hvilke 88 havde været til Stede ved et næsten umiddelbart foregaaende Navneopraab.

Den saaledes vedtagne Bestemmelse er den endnu gjældende Lovs § 15.

Da denne Bestemmelse ikke — som det var tilfjttet — har kunnet afvæbne Kritiken, og da denne overhovedet ikke vil kunne afvæbnes nogensinde, selv om den ikke skulde vise sig aabenbart, har Forslagsstillerne ment, at den for Lovens Fuldbgyrdelse i det Hele ansvarlige Minister burde træde mellem Kritiken og Statens uansvarlige Overhoved.

Selv om man herimod maatte indvende, at Kongen i sin Egenstaaelse af Chef for Kongehuset har faaet sig tillagt den i Loven af 1861 givne Bemyndigelse til at bestemme Størrelsen af Kongehusets Medlemmers Skattebyrdelse, og derfor ikke ved denne Leilighed kan behøve en ansvarlig Ministers Medunderskrift, — saa anser Forslagsstillerne det dog for i alt Fald utvivlsomt, at Kongens Egenstaaelse som Kongehusets Chef i dette Tilfælde er uadskillelig forbunden med hans Stilling som Statens Overhoved, i hvilken han ei kan undvære Dækning af ministerielt Ansvar. Var dette ikke Tilfældet, vilde jo nemlig Kongehusets kommunale Skatteansættelse ikke kunne finde Sted, naar Kongen t. Ex. i længere Tid var fraværende fra Riget, syg eller umyndig, og derfor Regeringen paa hans Begne førtes af Andre.

Til Nr. 2.

Det anses mindre heldigt i Loven at nævne et bestemt Blad som ene privilegeret til kommunale Rundgjørelser. Det synes desuden at stemme bedst med den kommunale Selvstyrelses naturlige Krav, at Borgerrepræsentantskabet selv autoriserer det eller de Blade, det vil.

Til Nr. 3.

Den gjenfaldige Kontrol med Skatteansættelserne vil lettere kunne øves, naar Listerne som hidtil trykkes, og saaledes bliver tilgjængeligere.

Udvalgenes Betænkninger.

Til Nr. 5.

Begrundelsen ligger i Betænkningens Indledning.

Mindretallet (Gad og Wagner) skjønner ikke, at der i Anledning af det foreliggende Lovforslag, som kun tilfjtter at fjerne visse praktiske Ulemper ved den kommunale Paaligning i Kjøbenhavn, er tilstrækkelig Grund til at optage en Forhandling om de store Principer eller om Forhold, som berøre andre omtvistede Bestemmelser i Loven af 19de Februar 1861 om Ordningen af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn. Vi tilraade derfor Folkethinget at vedtage Lovforslaget i den Form, hvori det er oversendt af Landstthinget.

I Genhold til Ovenstaaende indstilles Lovforslaget til Vedtagelse med nedenstaaende

Ændringsforslag.

af Udvalget, undtagen Gad og Wagner:

1) Efter § 4 indskydes som

Ry §.

Kongen bestemmer, under Indenrigsministerens Ansvar, Størrelsen af den Indkomstskat, som Medlemmerne af Kongehuset have at byde.

Til § 5.

2) I 2den Linie ændres „Berlingske Tidende“ til „det eller de til officielle Rundgjørelser af Borgerrepræsentantskabet autoriserede Blade“.

3) Til Paragrafen føies: „Alle Distrikternes Lister trykkes samlede og kunne af enhver Statteholder forlanges udliveredede mod en fastsat lav Betaling, efter at det Fornødne herom i det eller de autoriserede Blade er kundgjort.“